खेदयोः शमादित्वाद्दीर्घः अतृष्यन् पिपासिताः अम्रियन्त मृताः १७ सर्गः मृङष्टीढ्येमं ॥ १८ ॥

सौमित्रिराकुलस्तस्मिन् ब्रह्मास्त्रं सर्व्वरक्षसां।
निधनायाजुहूषत्तं व्यष्टभ्नाद्रघुनन्दनः ॥ १९ ॥

सौमित्रिरित्यादि। तस्मिन्निन्द्रजिति तथाभूते सति सौमि ज॰म॰ त्रिराकुलोव्यस्तचित्तः सर्व्वरक्षसां निधनाय ब्रह्मास्त्रमाजुहूषत् आह्वातुमैच्छत् अभ्यस्तस्य चेति अभ्यस्ताकारस्य ह्वयतेः प्रागेव द्विर्व्वचनात्संप्रसारणं तञ्च सौमित्रिं रघुनन्दनोरामः व्यष्टभ्नात् निवारितवान् माभूद्विभीषणस्यापि नाश इति स्तन्भु स्तुन्भ्वित्यादिना श्नाप्रत्ययः स्तम्भेरिति मूर्द्धन्यः ॥ १९ ॥

सौमित्रिरित्यादि। तस्मिन्निन्द्रजिति अर्थात्तथाभूते सति भ॰ सौमित्रिर्लक्ष्मणआकुलः सन् सर्व्वेषां रक्षसां निधनाय ब्रह्मास्त्रं आह्वातुमैच्छत् ह्वोद्वेर्जिः र्धोऽज्झनिङ्गमां तं सौमित्रिं रामो निवारितवान् विभीषणनाशभयात् स्तभ्नुःसौत्रः स्वादिः गीकइत्यादिना षत्वं ॥ १९ ॥

ततोमायामयीं सीतां घ्नन् खड्गेन वियद्गतः।
अदृश्यतेन्द्रजिद्वाक्यमवदत्तं मरुत्सुतः ॥ २० ॥